

Joi, 10 Septembrie, 2026

Sf. Mc. Minodora, Mitrodora și Nimfodora; Sf. împărăteasă Pulheria

Galateni 3

²³ Înainte însă de venirea credinței noi eram păziți sub lege, închiși fiind în vederea credinței care avea să se descopere;

²⁴ așa că legea ne-a fost dată călăuză¹ spre Hristos, pentru ca noi să ne îndreptăm prin credință;

²⁵ iar dacă a venit credința, nu mai suntem sub călăuză.

²⁶ Fiindcă toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus.

²⁷ Căci câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat.

²⁸ Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască; pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus.

²⁹ Iar dacă voi sunteți ai lui Hristos, atunci sunteți odrasla² lui Avraam,

¹Textual: pedagog. Vezi nota de la 1 Co 4, 15.

²Textual: sămânța; descendența; urmașul. Un singular care, raportat la demonstrația din v. 16, atestă unitatea credincioșilor întru Unul și Același Iisus

moștenitori după făgăduință.

Galateni 4

¹ Dar o spun: câtă vreme moștenitorul este copil, el întru nimic nu se deosebește de rob, deși e stăpân peste toate,

² ci este sub epitropi și iconomi până la vremea rânduită de tatăl său.

³ Tot așa și noi: când eram copii, robiți eram sub stihiiile lumii³;

⁴ dar când a venit plinirea vremii⁴, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege,

⁵ ca pe cei de sub lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea.

Marcu 6

³⁰ Și s'au adunat apostolii la Iisus Hristos.

³ = Forțele elementare ale naturii; fixitatea cosmică, aceea care guvernează rigiditatea și intoleranța prescripțiilor din Legea Veche.

⁴ = Termenul hotărât de Dumnezeu pentru ca realitatea divină a planului Său mântuitor să devină realitate concretă.

și I-au spus toate câte au făcut ei și au învățat.

31 Și El le-a zis: „Veniți numai voi-înde-voi undeva la loc pustiu și odihniți-vă puțin”. Că mulți erau cei ce veneau și plecau, și ei nu mai aveau timp nici să mănânce.

32 Și au plecat cu corabia către un loc pustiu și ferit.

33 Și i-au văzut plecând, și mulți au priceput și au alergat pe jos într'acolo de prin toate cetățile și au ajuns înaintea lor.

34 Și ieșind din corabie, Iisus a văzut mulțime mare și I s'a făcut milă de ei, că erau ca niște oi fără păstor, și a început să-i învețe multe.

35 Dar făcându-se târziu, ucenicii Săi s'au apropiat de El și I-au zis: „Locul este pustiu și ora e târzie;

36 dă-le drumul să meargă prin orașele și satele dimprejur ca să-și cumpere de-ale mănăcii”.

37 Iar El, răspunzând, le-a zis: „Dați-le voi să mănânce”. Și ei I-au zis: „Să mergem noi să cumpărăm pâini de două sute de dinari și să le dăm să mănânce?”

38 Iar El le-a zis: „Câte pâini aveți? Duceți-vă și vedeți”. Și aflând ei, I-au spus: „Cinci pâini și doi pești”.

39 Și El le-a poruncit să-i așeze pe toți în cete-cete pe iarbă verde.

40 Și au șezut cete-cete, câte o sută și câte cincizeci.

41 Și luând El cele cinci pâini și cei doi pești, privind la cer a binecuvântat și a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor ca să le pună înaintea lor; și pe cei doi pești i-a împărțit la toți.

42 Și au mâncat toți și s'au săturat.

43 Și au luat douăsprezece coșuri pline cu fărâmituri de pâine și ce rămăsese din pești.

44 Iar cei ce au mâncat pâinile erau cinci mii de bărbați.

45 Și El i-a silit îndată pe ucenicii Săi să intre în corabie și să meargă înaintea Lui de cealaltă parte, spre Betsaida, până ce El va da drumul mulțimii.⁵

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

„Și au alergat acolo pe jos din toate cetățile... și s-au adunat la El” — aceasta s-a întâmplat în pustia Betsaidei, unde a fost săvârșită minunata săturare a celor cinci mii de oameni cu cinci pâini și doi pești. Dar ce atrăgea poporul la Domnul? Simțirea dumnezeirii Sale. Dumnezeirea Domnului, ascunsă sub acoperământul firii omenеști, se vădea prin cuvânt, prin faptă, prin privire și prin toate ale Domnului; vădită făcându-se prin acestea, deștepta simțul Dumnezeirii ascuns în inima oamenilor, și prin acesta îi atrăgea la Domnul. A opri această mișcare nu poate nimeni — nu numai cineva din afară, dar nici măcar cel ce o simte, fiindcă ea este mai adâncă și mai puternică decât orice altă mișcare a sufletului. Aceeași Dumnezeire, vădită mai apoi de Mântuitorul, a atras la El oameni din toate neamurile care sunt sub cer. Aceeași Dumnezeire a lucrat în toată istoria Bisericii și lucrează până în ziua de azi. O urmă cât de mică de Dumnezeire atrage oamenii. Dar ce urmare are această experiență de pretutindeni și de totdeauna

a năzuinței sufletului nostru către dumnezeiesc? Dobândirea dumnezeiescului, a suprafirescului, a Dumnezeirii, care este izvorul suprafirescului. Această năzuință stă la temelia duhului nostru și alcătuiește firea sa, după cum poate vedea oricine din preocupările noastre intelectuale, estetice și practice. Dar în fire nu se află amăgirea, nici minciuna; prin urmare, ele nu se află nici în această năzuință către dumnezeire. De aici reiese că Dumnezeu și dumnezeiescul există și că materialistii, tăgăduind suprafirescul sunt împotriva firii duhului omenesc.⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.